

عنوان مقاله:

انسان کامل در عرفان مولانا و تطبیق نظریه او با ابن عربی

محل انتشار:

مجله عرفانیات در ادب فارسی، دوره 3، شماره 10 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

سهیلا ذوقی

علی محمد موذنی

خلاصه مقاله:

انسان کامل سرچشمه همه معارف اولیا و انبیا در باب خداوند است، بلکه او خود حقیقت الهیه ابدی است. با تشریح توانایی‌ها و ویژگی‌های انسان کامل باید او را زنده و خلاصه انسان‌ها و وارث انبیا، و دل او را جام جهان نما و آیینه گیتی نامید. این جاست که انسان کامل مظهر عنایت الهی واقع شده و جهان به وسیله او نگهداری و تدبیر می‌شود. او خلیفه الهی و نایب خداست که به این ساحت خاکی فرود آمده تا مظهر جلال آن کسی باشد که جهان را وجود بخشیده است. هیچگاه عرصه آفرینش از وجود او خالی نیست و در میان همه اولیای الهی در یک زمان، یک نفر قطب کامل وجود دارد که مقام و مرتبه‌اش از همه بالاتر است. در مقاله حاضر به بررسی اندیشه و دیدگاه مولانا و ابن عربی درباره انسان کامل پرداخته شده است.

کلمات کلیدی:

mysticism, perfect human, Molana, Ibn Arabi, Caliph of God, عرفان, انسان کامل, مولانا, ابن عربی, خلیفه الله.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1724937>

